

*lám milyen kevéske elég
talán sok is volt ennyi
gyerünk mosdass meg frissesség
és adj valamit enni*

*egy kis mélylégzés kellene tán
néhány pezsdítő mozdulat
eh úgyis kapkod levegő után
az ember úgyis szalad*

*hát gyorsan gyorsan a táskát meg a
lépcsőt a járdaszívetet
széttörnek tükreid reggel oda
minden most már csak sietek*

LADÁNYI MIHÁLY

MÚZSA

*E rongy kis nő jól elpasszolta magát,
ki köztünk zabált és nevelkedett.
Mi simogattuk fényesre haját,
mi szeretettük meg őt, gyerekek,*

*hogy amikor a neve szóba jött
már nem mondták: mekkora cafka volt,
csak nézték szépen, ha ellebegett
tisza ruhában a szívek előtt.*

*Hogy festett már és művi mindene
és odamegy, ahonnan pénzt remél,
nem érdemes siratni, gyerekek:
minélkülünk nemsoká mit sem ér!*

SZERETETLEN SZERETŐK

*Minden hazug legenda csak,
nem járnak erre ők.
Nem is tudom, hogy élnek-e
álmodnak-e valahol ők.*

*Elmentek és elvesztek ők,
már rég nem siratjuk meg őket,
bizony hagyjuk elmenni őket
a szeretetlen szeretőket.*

*Elmentek és elvesztek ők,
s minden hazug legenda csak,
a szerelem,
a szenvedés,
az izgalom a fák alatt...*

*Nem lehet már meghalni értük,
csak élni ezt az életet,
ölelve
és legyintve
és ásítva
és ahogy lehet.*

SIMONYI IMRE

TERMÉSZETES HALÁL A XX. SZÁZADBAN

Lőjeteik már le végre!

*Hát még most sem értitek
hogyan én is
természetes halállal
szeretnék meghalni?!*

KERGETŐDZÉS

Két kis pillangó kergetődzik.

Egy szelíd agár kerget egy vadnyulat.

*Egy bakancs megkerget
két cügos cipőt
hét antilopcipőt
és számtalan mezítlábat.*

A kergetés kergeti a menekülést.

— Húzódjatok a kapuk alá.

GRAND GUIGNOL

Ó, életem regénye...

*Te kételyek hegyére
felnyársalt jóremény.*

*Tiszta lobogó rongya:
lengj életem, te ponyva-
regény.*